

Värmeljus antände patients kläder, den xx-xx-xx, kl.15.20. Aktuell avdelning ligger på första plan. Tjänstgörande vårdbiträde uppehåller sig i avdelningens tvättstuga då hon varseblir ett skrik från dagrummet. Hon springer omedelbart dit och finner den kvinnliga patienten i köksdelen, det brinner med öppna lågor i hennes kläder. Vårdbiträdet sliter omedelbart av kvinnan de brinnande kläderna, hon konstaterar då att patienten fått svåra brännskador på ryggen. Händelseförloppet har också iakttagits av ett andra vårdbiträden som omedelbart tar sig till platsen. Med gemensamma krafter leder de in den brännskadade kvinnan i duschen. Det interna brandlarmet har aktiverats vilket innebär att de två tjänstgörande sjuksköterskorna i byggnaden skyndsamt tar sig till avdelningen. Ambulans rekvideras, varefter kvinnan förs till sjukhus.

Den äldre kvinnan, 90 år gammal, gick med rullator och var sannolikt på väg till köket. Hon passerade därvid soffbordet, och på detta stod ett brinnande värmeljus. Värmeljuset stod på bordets ena hörna, och vid passagen kom kvinnans kläder i kontakt med ljuset. Hon märkte till att börja med inte att hennes kläder fattat eld utan fortsatte ut till köket, där kände hon av lågorna och skrek förtvivlat. Kvinnan erhöll svåra brännskador nedre delen av ryggen samt på lårens baksidor. Vid brandinspektörens och mitt besök på vårdavdelningen. uppgavs det att kvinnans skador inte skulle vara av livshotande karaktär. På äldre människor vet vi ju av erfarenhet att även mindre omfattande brännskador kan vara livshotande, i detta fall hoppas man verkligen att hon kommer att klara sig. Tveklöst har det resoluta agerandet av vårdbiträdet räddat kvinnan från en än värre skada. Enligt min uppfattning är vårdbiträdet klart kvalificerat för en utmärkelse.

Larmcentralen till vårdanläggningens interna larm var placerad i korridoren intill avdelningens dagrum. Här i korridor taket satt också de rökdetektorer som larmade vid branden. Detekteringen i dagrum och kök bestod av värmedetektorer.

Reflektioner: Anmärkningsvärt är att händelsen blev känd först när brandinspektören gjorde brandsyn på vårdanläggningen. Det vore ju synnerligen önskvärt att den ambulanspersonal som transporterar en brännskadad människa till sjukhusvård också avrapporterar händelsen till räddningstjänstens stab. Inte minst viktigt med tanke på den rapportskyldighet vi har till Räddningsverket då det gäller bränder med skadade eller omkomna människor. I dag har som tidigare nämnts vårdanläggningen endast ett internlarm, det fungerade denna gång helt utan anmärkning, larmet varslade ju annan vårdpersonal som skyndsamt kom till platsen. Händelsen inträffade på dagtid, sannolikt då man har som störst personaltäthet, men hur förhåller det sig under kvälls- och nattid? Det råder knappast någon tvekan om lämpligheten av att komplettera internlarmet med ett externt till räddningstjänsten. Enligt uppgift från ansvarig skall larmet anslutas till räddningstjänsten. Slutligen måste jag åter konstatera att värmeljus, i dess olika arrangemang, både är farliga och opålitliga.